

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 17 september 2014 Kenmerk: 14/12

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, voorzitter,
H. Luik MHA, wonende te Haarlem,
dr. P.D.J. Vegt, wonende te Leiderdorp,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

inzake:

A.,
wonende te Z.,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
gemachtigde: mr. R.P.F. van der Mark,

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweerster in conventie,
eiseres in reconventie,
gemachtigde: mr. H.A.J. Stollenwerck.

Partijen worden hierna aangeduid als eiseres en verweerster.

---

1. De procedure

1.1 Eiseres heeft met een brief van 19 maart 2014 deze procedure aanhangig gemaakt. Met een memorie van eis van 7 mei 2014 heeft zij het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis:

- I. [verweerster] te gebieden eiseres met onmiddellijke ingang toe te laten tot het verrichten van haar klinische en poliklinische werkzaamheden;
- II. [verweerster] te veroordelen aan eiseres te betalen ter zake van schadevergoeding (reputatie- en immateriële schade) de somma van

- € 20.000,- te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf heden;
- III. [verweerster] te gebieden eiseres te rehabiliteren door een schriftelijke mededeling met de volgende inhoud: "Op 17 februari 2014 heeft de Raad van Bestuur [eiseres], internist endocrinoloog, verzocht om haar werkzaamheden op de polikliniek en kliniek te staken in afwachting van een onderzoek naar haar functioneren als algemeen internist. Omdat uit dit onderzoek is gebleken dat [eiseres] goed functioneert was dit niet nodig. Wij bieden [eiseres] onze excuses voor deze voor haar belastende ingreep", althans met een door het Scheidsgerecht vast te stellen tekst te zenden aan een aantal door eiseres aan te wijzen specialisten en medewerkers in het ziekenhuis";
  - IV. [verweerster] te bevelen schriftelijk opgave te doen van alle gegevens die [zij] heeft verzameld over eiseres;
  - V. [verweerster] te veroordelen om ter zake van buitengerechtelijke kosten aan eiseres te voldoen de somma van € 10.000,-;
  - VI. [verweerster] te veroordelen in de kosten van de procedure, de kosten van rechtskundige bijstand van eiseres daaronder begrepen.

Bij de memorie van eis zijn vijf producties gevoegd (genummerd 1-5).

- 1.2 Eiseres heeft met een brief van 28 mei 2014 tevens een kort geding aanhangig gemaakt, dat bij het Scheidsgerecht is geregistreerd onder nummer SG KG 14/18. Op 4 juni 2014 heeft eiseres de daarbij behorende memorie van eis ingezonden. Zij heeft daarin het Scheidsgerecht onder meer verzocht om bij arbitraal vonnis verweerster te gebieden, onder oplegging van een dwangsom, de aanwijzing van 17/18 februari 2014 met onmiddellijke ingang op te heffen en haar, eiseres, zolang de tussen partijen geldende toelatingsovereenkomst niet rechtsgeldig is geëindigd, volledig en onvoorwaardelijk toe te laten tot het verrichten van haar poliklinische en klinische werkzaamheden als internist-endocrinoloog in het ziekenhuis. Tevens heeft zij verzocht verweerster te veroordelen aan haar een bijdrage te betalen in haar kosten van rechtsbijstand en voorts verweerster te veroordelen in de kosten van het geding. De zitting voor dit kort geding is bepaald op 19 juni 2014.
- 1.3 Op 11 juni 2014 heeft verweerster haar memorie van antwoord in deze bodemzaak (14/12) ingezonden. Zij heeft daarbij geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiseres met veroordeling in de kosten van deze procedure en rechtsbijstand. Bij de memorie van antwoord zijn vijf producties gevoegd (genummerd 1-5).
- 1.4 Bij brief van 18 juni 2014 heeft de gemachtigde van eiseres het kort geding ingetrokken.

1.5 Op 4 augustus 2014 heeft eiseres een akte houdende wijziging van eis ingezonden (met drie producties, genummerd 6–8). Zij heeft daarbij onderdeel I van haar vordering aldus gewijzigd dat dit onderdeel luidt:

I. Eiseres verzoekt het Scheidsgerecht Gezondheidszorg om bij arbitraal vonnis het besluit van 17/18 februari 2014 te vernietigen en/of voor recht te verklaren dat dit besluit in strijd is met de toelatingsovereenkomst tussen partijen en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

Tevens heeft zij aan haar vordering een onderdeel toegevoegd dat als volgt luidt:

VII. Eiseres verzoekt het Scheidsgerecht Gezondheidszorg om bij arbitraal vonnis verweerster te veroordelen om aan eiseres te betalen de somma van € 7.417,50, althans een zodanig bedrag als uw Scheidsgerecht redelijk zal oordelen, ter zake van proceskosten en kosten van rechtsbijstand in verband met het gevoerde kort geding.

1.6 Met een antwoordakte van 11 augustus 2014 heeft verweerster gereageerd op de eiswijziging. Zij heeft hierin onder meer verzocht, bij wege van reconventionele vordering, om eiseres te veroordelen in de kosten van het kort geding aan de zijde van haar, verweerster.

1.7 Op 20 augustus 2014 heeft de gemachtigde van verweerster twee nadere producties ingezonden.

1.8 Met een brief van 26 augustus 2014 heeft de gemachtigde van eiseres een akte te overleggen producties en wijziging van eis ingezonden. Na deze wijziging luidt de vordering aldus dat eiseres het Scheidsgerecht verzoekt om bij arbitraal vonnis:

I. het besluit van 17/18 februari 2014 te vernietigen en/of voor recht te verklaren dat dit besluit in strijd is met de toelatingsovereenkomst tussen partijen en/of in strijd met de redelijkheid en billijkheid en/of onzorgvuldig en/of onrechtmatig ten opzichte van eiseres;

II. te bepalen dat [verweerster] gehouden is de schade van eiseres te vergoeden en [verweerster] te veroordelen om daarop een voorschot te betalen van € 20.000,-;

III. [verweerster] te bevelen om binnen veertien dagen na het te wijzen vonnis aan eiseres een brief te sturen met de volgende inhoud: *“Op 17 februari 2014 hebben wij u verzocht om uw werkzaamheden op de polikliniek en kliniek te staken in afwachting van een onderzoek naar haar functioneren als algemeen internist. Achteraf is gebleken dat dit ten onrechte is gebeurd. Wij hebben alle vertrouwen in uw deskundigheid en bieden onze excuses aan voor deze maatregel”,* althans met een door het Scheidsgerecht vast te stellen tekst en/of inhoud;

- IV. [verweerster] te bevelen schriftelijk opgave te doen van alle gegevens die [zij] heeft verzameld over eiseres;
- V. [verweerster] te veroordelen om ter zake van buitengerechtelijke kosten aan eiseres te voldoen de somma van € 10.000,-, althans een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht redelijk zal oordelen;
- VI. [verweerster] te veroordelen om aan eiseres te betalen de somma van € 7.417,50, althans een zodanig bedrag als het Scheidsgerecht redelijk zal oordelen, ter zake van proceskosten en kosten van rechtsbijstand in verband met het gevoerde kort geding;
- VII. [verweerster] te veroordelen in de kosten van deze procedure, de kosten van rechtskundige bijstand van eiseres daaronder begrepen.

Bij deze akte zijn acht producties gevoegd (genummerd 9-16).

- 1.9 Op 27 augustus 2014 heeft de gemachtigde van verweerster een brief ingezonden met twee producties, genummerd 3 en 4.
- 1.10 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 29 augustus 2014. Eiseres was aanwezig in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde en vergezeld door haar echtgenoot, mevrouw C. (een bekende van eiseres) en een stagiaire van haar gemachtigde. Aan de zijde van verweerster waren aanwezig de heren drs. D. (voorzitter van de raad van bestuur) en dr. E. (voorzitter van het bestuur medische staf), met de gemachtigde van verweerster. Beide partijen hebben ter zitting hun standpunten nader toegelicht onder overlegging van pleitnota's.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres (51 jaar oud) is sinds 1999 als vrijgevestigd medisch specialist (internist-endocrinoloog) op basis van een toelatingsovereenkomst verbonden aan het door verweerster in stand gehouden ziekenhuis (hierna: het ziekenhuis) te Y.. De huidige versie van de toelatingsovereenkomst is door partijen ondertekend op 11 oktober 2013. Artikel 18 van deze overeenkomst voorziet in een "algemene aanwijzingsbevoegdheid" van het bestuur van verweerster, na overleg met het bestuur medische staf. Aanwijzingen op deze basis kunnen, voor zover thans van belang, betrekking hebben op "*de kwaliteit en veiligheid en de organisatie van de zorg*". Artikel 20 van de toelatingsovereenkomst voorziet in de mogelijkheid tot het op non-actief stellen van de medisch specialist. Deze maatregel kan niet worden getroffen dan nadat de specialist in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord. Lid 5 van dit artikel bepaalt dat indien het besluit tot non-actiefstelling achteraf ongegrond blijkt te zijn, de instelling en de specialist in overleg treden over vergoeding van de gederfde inkomsten en overige schade als gevolg van die non-actiefstelling.

- 2.2 Eiseres maakt deel uit van de maatschap interne geneeskunde (hierna: de maatschap) van het ziekenhuis. De maatschap telt 24 leden en omvat de specialismen interne geneeskunde, maag-, darm- en leverziekten en klinische geriatrie. Het (sub)specialisme van eiseres is de endocrinologie. Haar endocrinologische werkzaamheden omvatten het grootste deel van haar praktijk. Naast haar beoefenen drie leden van de maatschap dit specialisme.
- 2.3 In augustus 2013 heeft de voorzitter van de maatschap aan de raad van bestuur van verweerster meegedeeld dat binnen de maatschap problemen waren met eiseres, zowel op medisch-inhoudelijk als op communicatief gebied. Naar aanleiding van deze melding hebben de raad van bestuur en het bestuur medische staf van het ziekenhuis in diezelfde maand een begeleidingscommissie ingesteld die als opdracht had te rapporteren over het functioneren van eiseres. De commissie bestond uit drs. F., als klinisch psycholoog verbonden aan het ziekenhuis en voorzitter van deze commissie, prof. dr. G., als internist-endocrinoloog verbonden aan het H., en I., als dermatoloog verbonden aan het ziekenhuis. Eiseres heeft ingestemd met deze samenstelling. De commissie (hierna ook: commissie I) heeft gesproken met (onder meer) eiseres, de andere internisten-endocrinologen en een delegatie van de maatschap. Deze delegatie heeft op 3 oktober 2013 een notitie getiteld *Verbetertraject collega [eiseres]* aan de commissie overhandigd. Commissie I heeft op 23 januari 2014 haar rapport uitgebracht aan de raad van bestuur en de voorzitter van het bestuur medische staf. In een brief van die datum van de voorzitter van commissie I is onder meer het volgende opgenomen:

"Opdrachtformulering.

1. *Onderzocht dienen te worden diverse aspecten van het functioneren teneinde waar nodig dit te kunnen verbeteren. Deze aspecten betreffen het stellen van de juiste diagnoses en worden hierbij de door de beroepsgroep geaccepteerde methoden gehanteerd, de doorlooptijd van behandeling (houdt zij patiënten te lang vast m.b.t. herhalingsbezoeken?), de indicatiestelling (behandelt zij te frequent eerste lijnpatiënten), is de dossiervoering correct en volledig, de communicatie met medebehandelaren (overdracht, inhoudelijk overleg met collegae), leeft zij de protocollen voldoende na, evenals richtlijnen en vastgesteld beleid?*
2. *Wat is de oorzaak van het feit dat het voor collegae moeilijk of niet mogelijk is om vragen rondom het handelen van [eiseres] met haar bespreekbaar te maken. Deze vraag is een constatering die twee kanten op werkt. Hoe is de communicatie binnen de sectie endocrinologie in bredere zin? Voorts ligt de vraag voor hoe het komt dat collegae regelmatig vragen hebben gesteld dan wel knelpunten bespreekbaar hebben willen maken zonder dat dit tot resultaat heeft geleid dan wel dat zij hier open voor stond?*

(...)

Bevindingen betreffende het medisch handelen van [eiseres].

Medisch handelen op endocrinologisch gebied.

(...)

Conclusie:

Het medisch handelen van [eiseres] op endocrinologisch gebied kan als voldoende beoordeeld worden. De dossiervorming bij chronische patiënten is voor verbetering vatbaar, waarbij een deel van deze patiënten terugverwezen zou kunnen worden naar de huisarts.

Medisch handelen op algemeen internistisch gebied.

Conclusie:

Wat betreft het medisch handelen van [eiseres] op algemeen internistisch/ acuut geneeskundig gebied is op dit moment geen zekere conclusie te trekken. Er is een sterke discrepantie tussen de mening van de 7 leden van de maatschap die hierover een notitie geschreven hebben enerzijds en de mening van [eiseres] zelf en 3 andere leden van de maatschap die de commissie gesproken heeft anderzijds. De begeleidingscommissie is van mening dat de waarheid in deze met alleen dossieranalyse niet boven water te krijgen is. Gezien de ernst van de beschuldigingen wordt geadviseerd om op dit gebied nader onderzoek in te laten stellen m.n. middels aanvullende interviews en praktijkobservaties van het handelen van collega [eiseres] op algemeen internistisch/ acuut internistisch gebied. Het verdient aanbeveling hierbij een onpartijdig algemeen internist (met ruime ervaring op het gebied van de acute interne geneeskunde) te betrekken.

Bevindingen betreffende de communicatie.

Conclusie:

Een substantieel deel van de maatschap geeft aan dat het onmogelijk is met [eiseres] te communiceren over een aantal onderwerpen dat relevant is voor de patiëntenzorg en voor de onderlinge samenwerking. Zij kan buitenproportioneel reageren wanneer er in kritische zin met haar gesproken wordt. Hoewel de commissie het begrijpelijk vindt dat iemand zich verdedigt bij kritiek, vinden wij het vreemd dat [eiseres] op een uitgebreide notitie met kritiekpunten, opgesteld door 7 collega's, louter reageert met weerleggen en ontkennen en geen enkele blijk van herkenning geeft t.a.v. een mogelijk minder goed functioneren in sommige situaties. Zij wekt daarmee de indruk dat er met haar geen communicatie mogelijk is die gericht is op gedragsverandering. Dit is ook de

indruk die de commissie gekregen heeft tijdens de gesprekken met [eiseres]. Er is nauwelijks probleembesef bij haar. Zij ziet niet of nauwelijks wat haar aandeel is in bepaalde probleemsituaties. Ze vraagt om verduidelijking en concretisering maar wanneer die gegeven wordt, stelt ze er zich niet voor open. Daardoor ontstaat telkens een patstelling en is het niet mogelijk een weg in te slaan die naar een oplossing leidt.

De commissie heeft de indruk dat [eiseres] geheel oprecht is in haar weergave van de gebeurtenissen, dat zij niet doelbewust zaken verdraait of ontkent en dat ze zich niet anders kan gedragen dan ze nu doet. Een persoonlijkheidsonderzoek zou haar kunnen helpen meer zicht te krijgen op zichzelf en haar mogelijkheden zich anders te gedragen in situaties die nu conflictueus verlopen of vermeden worden.

Wat betreft de maatschap als geheel heeft de commissie de indruk dat de interne communicatie extra aandacht verdient. De wijze waarop besluitvorming plaatsvindt en de wijze waarop daarover gecommuniceerd wordt is niet transparant voor alle leden van de maatschap. Het 'bedrijf interne geneeskunde B.' is erbij gebaat dat iedereen zich betrokken voelt bij de maatschap als geheel. Wellicht is een inventarisatie d.m.v. een enquête onder de maatschapsleden een goede wijze om inzicht te krijgen in het functioneren van de maatschap in het algemeen en hoe de individuele leden zich voelen in hun maatschap.

Tenslotte.

Bij aanvang van haar werkzaamheden was de commissie blij dat zij als Begeleidingscommissie betiteld werd. Zij was nadrukkelijk voornemens om met beide partijen te zoeken naar een uitweg uit de impasse. Gaandeweg werd echter duidelijk dat er sprake is van een ernstige patstelling, waarbij de loopgraven dieper worden naarmate de tijd verstrijkt.

De commissie moet tot haar spijt constateren dat er geen ingangen gevonden zijn om partijen nader tot elkaar te brengen. Wat de ene partij aandraagt wordt door de andere partij ontkend of weerlegd. De commissie betwijfelt ten eerste of het mogelijk is dat de verhoudingen tussen partijen binnen een redelijke en acceptabele termijn zodanig normaliseren als verwacht mag worden van leden van een maatschap, ook al wordt externe hulp ingezet.

Te overwegen valt met beide partijen in overleg te treden over een substantiële herschikking van taken met daaraan gekoppeld een verbetertraject op het gebied van de onderlinge communicatie.”

- 2.4 Op 17 februari 2014 hebben zes leden van de maatschap zich gewend tot de raad van bestuur en het bestuur medische staf. Op die datum hebben deze zes leden gesproken met het toenmalige lid van de raad van bestuur dr. J. (hierna: J.) en met de voorzitter van het bestuur medische staf, dr. E. voornoemd. Tegenover hen hebben zij zeer ernstige kritiek geuit op het algemeen internistisch functioneren van eiseres. Daarbij hebben zij, met verwijzing naar vijftien niet met

name genoemde dossiers, bewoordingen gebruikt als "Dit is een blauwdruk van de zaak Jansen Steur" en "Er is een gevaarlijke situatie".

2.5 J. heeft later op diezelfde dag, 17 februari 2014, mondeling aan eiseres meegedeeld dat vanuit haar maatschap ernstige klachten over haar zijn uitgesproken. Hij heeft daarbij geen melding gemaakt van de in 2.4 aangehaalde bewoordingen. J. heeft, namens de raad van bestuur, aan eiseres gezegd dat zij bij wijze van aanwijzing met onmiddellijke ingang gehouden was om geen klinische en poliklinische werkzaamheden te verrichten in afwachting van de resultaten van een onderzoek naar het algemeen internistisch functioneren van haar. Deze aanwijzing (hierna: de aanwijzing) is schriftelijk bevestigd met een brief van 18 februari 2014 van J. aan eiseres.

2.6 Deze brief van 18 februari 2014 houdt onder meer het volgende in:

"Betreft: algemene aanwijzingsbevoegdheid art. 18 van de toelatingsovereenkomst

(...)

Gisteren heb ik namens de Raad van Bestuur aan u de mondelinge mededeling gedaan dat de Raad gebruik maakt van haar algemene aanwijzingsbevoegdheid van artikel 18 van de toelatingsovereenkomst en wel na overleg met de voorzitter van het bestuur van de medische staf.

(...)

De aanwijzing zelf houdt in dat u met onmiddellijke ingang geen klinische en poliklinische werkzaamheden zult verrichten in afwachting van de resultaten van een nader onderzoek van een door mij in te stellen commissie over uw algemeen internistisch functioneren.

(...)

Over uw algemeen internistisch functioneren hebben wij gisteren van een grote delegatie van uw maatschap zulke alarmerende berichten gehoord dat de Raad niet anders kan dan deze maatregel te nemen.

De alarmerende berichten hebben dus met name betrekking op uw algemeen internistisch functioneren, niet op uw endocrinologisch functioneren.

De Raad kan echter daartussen geen duidelijk scheidslijn trekken, zodat de aanwijzing ook betrekking heeft op uw endocrinologisch functioneren.

De Raad vertrouwt er op dat het nader onderzoek zo spoedig mogelijk helderheid verschaft.

Uiteraard is u de toegang tot het ziekenhuis niet ontzegd en evenmin is er sprake van een nonactiefstelling.

Het gaat om een tijdelijke aanwijzing, waartoe de Raad op basis van de alarmerende berichten verplicht is als eindverantwoordelijke voor de collectieve patiëntenzorg."

- 2.7 Eveneens op 18 februari 2014 heeft J. als antwoord op een e-mailbericht van een van de leden van de maatschap, aan dit lid onder meer het volgende bericht:

"(...) Uit je mail meen ik te lezen dat je verbaasd bent over de maatregelen welke wij hebben genomen als RvB in afstemming met de voorzitter bestuur medisch staf. Het was jullie informatie die ons heeft besloten om tot deze maatregel over te gaan. Je hebt me toegezegd om vandaag jullie verzamelde dossiers aan te leveren waarin jullie tijdens het gesprek hebben aangegeven dat dit aanvullende informatie is over het dysfunctioneren van [eiseres]."

- 2.8 Met een e-mailbericht van 19 februari 2014 heeft J. aan de medewerkers van de polikliniek interne geneeskunde van het ziekenhuis het volgende meegedeeld :

"Afgelopen maandag 17 februari heeft de Raad van Bestuur in samenspraak met de voorzitter van het bestuur van de medische staf besloten om [eiseres], internist endocrinoloog, haar werkzaamheden op de polikliniek en kliniek tot nader order te staken. Haar werkzaamheden zullen overgenomen worden door haar collega's. In overleg met de maatschap Interne geneeskunde en [eiseres] zal bezien worden wanneer zij haar werkzaamheden weer kan hervatten."

- 2.9 Een e-mailbericht van 21 februari 2014 van J. aan eiseres houdt onder meer het volgende in:

"Inderdaad ben jij nog volwaardig maatschap lid. De aanwijzing welke ik moest geven betreft alleen het tot nader order staken van poliklinische en klinische activiteiten tot er een objectieve uitspraak is gedaan over jouw competenties."

- 2.10 De rapportage van commissie I heeft de raad van bestuur en het bestuur medische staf redenen gegeven tot het instellen van een (externe) onderzoekscommissie bestaande uit twee leden van de Nederlandse Internisten Vereniging, te weten de internisten prof. dr. K. en drs. L..

- 2.11 Met een brief van 4 maart 2014 hebben 21 leden van de maatschap aan het bestuur medische staf en aan de raad van bestuur meegedeeld dat op dat moment "door de gerezen omstandigheden de communicatie binnen de vakgroep

dermate verstoord is, dat de samenwerking met [eiseres] onmogelijk is". Zij hebben voorts vermeld dat er voldoende aanwijzingen zijn dat zorgvuldig onderzoek naar het medisch functioneren van eiseres op het gebied van de endocrinologie en de algemene interne geneeskunde noodzakelijk is.

- 2.12 Met een e-mailbericht van 14 maart 2014 heeft J. aan eiseres onder meer het volgende bericht:

"Zoals je wellicht bekend is, vindt op 19 maart 2014 een onderzoek plaats betreffende jouw medisch algemeen intern functioneren. Dit onderzoek wordt uitgevoerd in navolging van het eerder uitgevoerde onderzoek waarbij alleen een uitspraak is gedaan over de endocrinologische competenties.

(...)

De opdracht welke de commissie heeft gekregen van de raad van bestuur is:

Zijn de competenties van [eiseres] voldoende in relatie tot haar werkzaamheden als internist (met aandachtsgebied endocrinologie). In het reeds eerder uitgevoerde onderzoek is een uitspraak gedaan over haar medische endocrinologische zorgverlening die als voldoende wordt beoordeeld. Het uit te voeren onderzoek zal zich nu moeten richten op de kennis en uitvoering van de algemene interne geneeskunde binnen een STZ ziekenhuis."

- 2.13 Eiseres heeft zich op 28 maart 2014 ziek gemeld.
- 2.14 De in 2.10 bedoelde onderzoekscommissie (hierna: commissie II) heeft op 17 april 2014 een rapport uitgebracht. Dit rapport houdt onder meer het volgende in:

"Verslag van de onderzoekscommissie van de Nederlandse Internisten Vereniging (NIV), ingesteld op verzoek van de Raad van Bestuur van het [ziekenhuis], naar het functioneren op het gebied van de algemene interne geneeskunde van [eiseres], internist.

Vraagstelling:

Zijn kennis en uitvoering van de algemene interne geneeskunde van [eiseres] internist, op voldoende niveau?

Oordeel:

De commissie heeft onvoldoende argumenten gevonden om vast te stellen dat [eiseres] ondermaats zou functioneren waar het gaat om kennis en uitvoering van de algemene interne geneeskunde."

- 2.15 Op 22 april 2014 heeft Commissie I een gewijzigd verslag aan verweerster gezonden. Dit gewijzigde verslag vermeldt dezelfde conclusies als het

oorspronkelijke verslag, maar een bevat een aantal aanvullingen die op verzoek van het bestuur van de maatschap zijn aangebracht. Een van deze aanvullingen luidt als volgt:

"Uit de toelichting van het bestuur van de maatschap blijkt dat er binnen de maatschap een transparante communicatiestructuur bestaat. Conform afspraak worden veel onderwerpen niet binnen de voltallige maatschap besproken, maar tussen professionals die binnen een deelgebied werkzaam zijn. De besluitvorming binnen de maatschap is democratischer dan eerder door de commissie gedacht werd op basis van verkregen informatie. De besluitvormingsprocedures zijn helder en zouden bij iedereen bekend kunnen zijn. Wanneer dit niet het geval is of niet als zodanig beleefd wordt, dan komt dit niet voort uit een inadequate communicatie en besluitvormingsstructuur binnen de maatschap."

2.16 Op 24 april 2014 hebben de raad van bestuur en het bestuur medische staf een gesprek gehad met eiseres en haar gemachtigde. Eiseres heeft zich in dat gesprek bereid verklaard er alles aan te doen om het communicatieprobleem binnen de maatschap op te lossen en de vertrouwensrelatie te herstellen. Op 1 mei 2014 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen een delegatie van de maatschap en de raad van bestuur. Op 2 juni 2014 is er een gesprek geweest tussen eiseres en (leden van) haar maatschap.

2.17 Met een brief van 11 juni 2014 heeft de raad van bestuur aan eiseres onder meer het volgende bericht:

"De Raad van Bestuur heeft (...) kennis genomen van de resultaten van het overleg van 2 juni 2014, welk overleg tot doel heeft om de goede communicatie tussen [eiseres] en haar maatschapsleden te herstellen.

(...)

De Raad van Bestuur concludeert daaruit, dat u allen bereid bent om verder te praten over het herstel van die communicatierelatie.

De Raad van Bestuur wil u daarbij de helpende hand bieden: de Raad van Bestuur stelt zich voor om uiterlijk 20 juni een begeleidingscommissie te benoemen van drie personen, die de maatschap zal begeleiden in het herstel van de goede communicatie.

(...)

Onder deze omstandigheden trekt de Raad van Bestuur met onmiddellijke ingang zijn aanwijzing voor [eiseres] van 18 februari 2014 bij deze in."

- 2.18 Met e-mailberichten van 17 en 18 juni 2014 heeft J. aan diverse personen het volgende meegedeeld:

“Hierbij wil ik je informeren over de situatie rondom de inzet van [eiseres]. In Februari 2014 berichtte ik u dat [eiseres] haar werkzaamheden als internist-endocrinoloog op de polikliniek en kliniek tijdelijk zou staken. Uit ingestelde onderzoeken is niet gebleken van enige noodzaak om deze situatie te handhaven. Wij hebben [eiseres] inmiddels meegedeeld dat zij haar werkzaamheden als internist-endocrinoloog op de polikliniek en kliniek weer kan hervatten.”

- 2.19 Op 7 juli 2014 is de in de brief van 11 juni 2014 (zie 2.17) aangekondigde begeleidingscommissie geïnstalleerd. Deze commissie heeft haar werkzaamheden nog niet afgerond.
- 2.20 Nadat was gebleken dat de overige leden van de maatschap niet bereid waren eiseres zonder meer toe te laten tot haar werkzaamheden, heeft zij tegen hen een kort geding aangespannen. Bij vonnis van 27 juli 2014 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank X. de maatschap veroordeeld om eiseres binnen twee dagen na de betekening van het vonnis in staat te stellen – met inachtneming van in dat vonnis genoemde beperkingen, die thans niet relevant zijn – haar poliklinische en klinische werkzaamheden als internist-endocrinoloog in het ziekenhuis te hervatten. In het vonnis is melding gemaakt van de stelling van de maatschap dat eiseres de beschuldiging heeft geuit dat *“ten gevolge van fouten van haar maten vijf patiënten zijn overleden”*. Deze passage heeft ook buiten het ziekenhuis aandacht gekregen.
- 2.21 Eiseres heeft op 15 augustus 2014 haar werkzaamheden hervat. Vooralnog betreft dit een gedeeltelijke hervatting, als gevolg van het feit dat zij nog niet geheel hersteld is van haar arbeidsongeschiktheid.
- 2.22 Eiseres legt aan haar vorderingen – samengevat – onder meer de volgende stellingen ten grondslag. De aanwijzing was in werkelijkheid een non-actiefstelling, waarvoor echter niet de daartoe vereiste procedure van artikel 20 van de toelatingsovereenkomst is gevolgd. Zo is eiseres niet gehoord en is meteen na de klachten van haar maten deze maatregel getroffen nog zonder dat de klachten feitelijk onderzocht of zelfs maar onderbouwd waren. Eiseres kende de inhoud van de klachten niet voordat de maatregel werd genomen. De maatregel was te verstrekkend, ook omdat wel degelijk onderscheid gemaakt had kunnen worden tussen haar endocrinologische en haar algemene internistische werkzaamheden, terwijl al vaststond dat zij op endocrinologisch gebied niet onvoldoende functioneerde en dit het grootste deel van haar werkzaamheden betreft. Op al deze gronden was de aanwijzing onrechtmatig. Als er al grond voor de maatregel zou zijn geweest, was die grond na het verschijnen van het rapport van commissie II vervallen en had de maatregel toen onmiddellijk opgeheven moeten worden. Er is voorts reden voor de andere door haar gevorderde

voorzieningen. Door de op non-actiefstelling en de verdere gebeurtenissen heeft zij aanzienlijke materiële en immateriële schade geleden, waarvoor een voorschot gepast is. Ook is een rehabilitatiebrief van verweerster op zijn plaats. Verweerster dient voorts alle kosten te vergoeden, waaronder die welke zij, eiseres, heeft gemaakt voor het in 1.2 vermelde, ingetrokken, kort geding.

- 2.23 Verweerster stelt zich tegenover de stellingen van eiseres in de kern op het standpunt dat zij in redelijkheid en op (toen) goede gronden tot de aanwijzing heeft kunnen komen en dat zij dus niet schadeplichtig is voor de negatieve gevolgen die eiseres daarvan heeft ondervonden. Op basis van het onderzoek van commissie I stond reeds vast dat nader onderzoek was gewenst ten aanzien van het algemeen internistisch functioneren van eiseres, terwijl verweerster na de zeer ernstige klachten van maatschapsleden op 17 februari 2014 en na overleg met het stafbestuur geen enkel risico kon nemen. Voor het hervatten van de werkzaamheden van eiseres achtte verweerster het noodzakelijk dat daarover eerst binnen de maatschap overeenstemming was bereikt. Pas na het kort geding voor de rechtbank X. was dat het geval. Voor geen van de verdere voorzieningen die eiseres vordert, bestaat voldoende grond.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 32 van de toelatingsovereenkomst en is tussen partijen niet in geschil.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Centraal in deze procedure staat de aan eiseres gegeven aanwijzing van 17/18 februari 2014: was deze aanwijzing, in de omstandigheden van dat moment, gerechtvaardigd tegenover eiseres? Partijen geven een tegengesteld antwoord op deze vraag.
- 4.2 Het Scheidsgerecht is van oordeel dat artikel 18 van de toelatingsovereenkomst rechtens niet de basis kan vormen voor een maatregel zoals die van 17/18 februari 2014. Het ging hier om een algeheel verbod aan eiseres om patiëntcontacten te hebben. Dit vormt de kern van de werkzaamheden van eiseres en ook de kern van haar toelating als medisch specialist. In de praktijk kwam dit verbod neer op een non-actiefstelling. Daarvoor is niet artikel 18 gegeven, maar artikel 20. Overigens zouden, als de vorm van een aanwijzing op basis van artikel 18 toereikend zou zijn geweest, in deze situatie hoge eisen moeten worden gesteld aan de getroffen maatregel. Deze eisen zouden overeenkomen met die welke artikel 20 stelt voor een non-actiefstelling. Het gaat dan zowel om daarbij te volgen procedure als om de gronden voor de maatregel. Ook voor een aanwijzing van deze aard, die in dit geval tot gevolg heeft gehad dat eiseres van het ene op het andere moment uit haar werk is gehaald en per direct alle patiëntcontacten heeft moeten neerleggen, zou de eis gelden dat daarvoor

“omstandigheden aanwezig moeten zijn van zo ernstige aard of een gegrond vermoeden van zo ernstige aard dat onmiddellijke beëindiging van de werkzaamheden van de medisch specialist in het ziekenhuis noodzakelijk moet worden geacht”, zoals artikel 20 lid 1 van de toelatingsovereenkomst het voor een op non-actiefstelling verwoordt.

- 4.3 De raad van bestuur heeft eiseres niet gehoord over zijn *voornemen* tot het opleggen van de aanwijzing. In de memorie van antwoord heeft verweerster gesteld dat eiseres *“uiteraard op het voorgenomen besluit van 18 februari 2014 [is] gehoord”*, maar tijdens de mondelinge behandeling heeft zij verklaard dat in het gesprek met eiseres op 17 februari 2014 in wezen slechts aan haar is *meegedeeld* dat de raad van bestuur haar deze aanwijzing gaf. De ernstige verwijten van haar zes collega’s zijn niet op schrift gesteld – ook later niet, bijvoorbeeld in de vorm van een schriftelijke vastlegging door J. of E. – en eiseres is daarover slechts in globale zin geïnformeerd. De raad van bestuur heeft, alvorens de aanwijzing te treffen, de zes maten ook niet om documentatie over de door hen bedoelde (vijftien) casus gevraagd. Verweerster heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat de raad van bestuur ook niet alle kwalificaties die de betrokken collega’s van eiseres op 17 februari 2014 hebben uitgesproken, aan haar hebben genoemd. Uit een en ander volgt dat eiseres ook niet in de gelegenheid is gesteld zich inhoudelijk te verweren tegen de verwijten en tegen de daarop gebaseerde voorgenomen maatregel. Dusdoende heeft verweerster gehandeld in strijd met de procedurele waarborgen die voor een non-actiefstelling – en, meer in het algemeen: een maatregel van deze zwaarte – gelden. Terzijde tekent het Scheidsrecht hierbij aan dat tot op zekere hoogte begrip kan bestaan voor de keuze van de raad van bestuur om enigszins terughoudend te zijn in het meedelen aan eiseres van de bewoordingen van haar zes collega’s, maar die bewoordingen kunnen, gelet op de zware connotatie daarvan (*“een blauwdruk van de zaak Jansen Steur”*), wel degelijk een rol van betekenis hebben gespeeld in de afweging waarvoor de raad van bestuur stond, en dit zonder dat eiseres ook daarvan op de hoogte was.
- 4.4 Terecht heeft de raad van bestuur de ernstige verwijten die zes collega-maten van eiseres over haar hebben geuit, zeer serieus genomen. De verwijten waren van zodanige aard dat de patiëntveiligheid in het geding zou kunnen komen. Daarmee ging het om een onderwerp dat tot de eindverantwoordelijkheid van de raad van bestuur behoort. Verweerster stelt nu dat de raad van bestuur, gegeven de informatie die hij op 17 februari 2014 had ontvangen, in afwachting van de uitkomst van nadere onderzoeken *“twee dingen”* kon doen, te weten wel of niet aanstonds ingrijpen. Dat is uiteraard niet onjuist, maar het gaat thans om de vraag wélke maatregelen toen geboden en jegens eiseres verantwoord waren. Hierbij zijn drie omstandigheden van belang. In de eerste plaats ging het, zoals uit het voorgaande blijkt, om weliswaar ernstige maar niet geconcretiseerde verwijten. In de tweede plaats lag er al het rapport van commissie I, die het handelen van eiseres op het gebied van de endocrinologie had onderzocht. Dit

betrof dus het terrein waarop eiseres voor het overgrote deel van haar praktijk werkzaam was. Dat rapport vormde in het geheel geen bevestiging van de geuite verwijten, die zich toespitsten op de algemene internistische praktijk. Commissie I had ook gesproken met vertegenwoordigers van de maatschap, zodat ervan uitgegaan kan worden dat de verwijten van de zes collega's haar in algemene zin bekend waren, maar haar niettemin geen redenen hebben gegeven voor een negatief eindoordeel over de bekwaamheid van eiseres als endocrinoloog. In de derde plaats heeft verweerster niets gesteld over eerdere klachten tegen eiseres die betrekking hebben op de patiëntveiligheid in algemene of concrete zin.

- 4.5 Tegen de achtergrond van het in 4.4 vermelde stonden aan de raad van bestuur, ook al beschikte deze niet zelf over specialistische internistische kennis, andere maatregelen ten dienste dan een direct ingaand algeheel bevel aan eiseres om alle klinische en poliklinische werkzaamheden te staken. Zo had de raad van bestuur aan de zes maten van eiseres kunnen vragen om de ernstigste voorbeelden van het door hen gestelde medisch falen op zeer korte termijn te documenteren. Daarop zou eiseres dan, ook op korte termijn, een eerste reactie hebben kunnen geven. Eventueel zou zij, in een dergelijk scenario, voor een korte, welomschreven periode op non-actief kunnen zijn gesteld. Daarbij zou met haar hebben kunnen worden besproken of die non-actiefstelling (in feite een soort *time-out*) zou kunnen worden beperkt tot een bepaald deel van haar praktijk. Hierbij verdient opmerking (i) dat eiseres heeft betoogd dat het heel goed mogelijk is het endocrinologische deel van haar praktijk te scheiden van het algemeen-internistische deel daarvan, dat zoals vermeld het overgrote deel van die praktijk uitmaakt, en (ii) dat verweerster dit betoog van eiseres niet heeft ontzenuwd. Verweerster heeft immers niets (naders) aangevoerd waaruit de onaannemelijkheid van dat betoog zou kunnen volgen.
- 4.6 Het Scheidsgerecht komt tot het oordeel dat verweerster, door zonder documentatie over werkelijke calamiteiten en zonder eiseres de gelegenheid te hebben gegeven te reageren op het voornemen tot het treffen van de maatregel in kwestie, in de gegeven omstandigheden onrechtmatig jegens eiseres heeft gehandeld door haar terstond en voor mogelijk langere tijd – immers in afwachting van de uitkomsten van een onderzoek waarvoor nog opdracht moest worden gegeven – alle patiëntcontacten te ontnemen. In deze procedure kan het Scheidsgerecht uiteraard geen oordeel geven over het handelen van de eerder bedoelde zes collega's van eiseres en dient het zich te bepalen tot het beoordelen van het handelen van (de raad van bestuur van) verweerster ten opzichte van eiseres. Verweerster kan zich, ten aanzien van de door haar getroffen maatregel, niet verschuilen achter de maatschap. Door op de informatie vanuit de maatschap te reageren zoals zij heeft gedaan, heeft verweerster het risico aanvaard dat uiteindelijk zou blijken dat voor de verwijten geen voldoende grond bestaat in elk geval voor zover het om de medische praktijkuitoefening van eiseres gaat.

- 4.7 Dit oordeel betreft de situatie ten tijde van het treffen van de gewraakte maatregel en is dus niet gebaseerd op de wetenschap achteraf dat ook de wijze waarop eiseres de algemene internistische praktijk uitoefent, niet beneden de maat is. Dit gegeven versterkt achteraf bezien dus slechts, gelet ook op het in 4.6, slot, beschreven risico, de onrechtmatigheid van het handelen van verweerster. Omgekeerd geldt dat als deze praktijkuitoefening inderdaad, zoals haar bedoelde collega's hadden meegedeeld, ver beneden de standaard zou zijn geweest en daardoor acuut gevaar voor de patiëntveiligheid zou hebben opgeleverd, het abrupte optreden van verweerster mogelijk in mindere mate onbehoorlijk tegenover eiseres was geweest. Maar dit geval doet zich hier dus niet voor.
- 4.8 Aan de onrechtmatigheid van het handelen van verweerster doet niet af dat zij, naar aangenomen moet worden, in communicatief opzicht tekortschoot. De per direct ingegane aanwijzing was immers niet – en zeker niet in overwegende mate – ingegeven door gevaren enkel op dat vlak. Bovendien is uit de rapportages van de commissies I en II gebleken dat binnen de maatschap ook los van de positie van eiseres problemen in de onderlinge communicatie bestonden.
- 4.9 Ook de door of namens eiseres gemaakte opmerkingen over calamiteiten die zouden zijn veroorzaakt door collega-maten van haar, doen geen afbreuk aan het oordeel van het Scheidsgerecht over de onrechtmatigheid van het handelen van verweerster. Daarbij kan in het midden blijven of de weergave van de maatschap, zoals opgenomen in het X. kortgedingvonnis, juist is. Achteraf moet worden vastgesteld dat deze uitingen van de kant van eiseres geen deugdelijke basis hadden en de goede naam van het ziekenhuis kunnen hebben geschaad, maar er is geen causaal verband tussen de thans ter discussie staande aanwijzing en die – immers latere – uitingen van eiseres.
- 4.10 Uit het voorgaande volgt dat het eerste onderdeel van de vordering van eiseres toewijsbaar is in deze zin dat het Scheidsgerecht voor recht zal verklaren dat het besluit van 17/18 februari 2014 van de raad van bestuur van verweerster onrechtmatig is tegenover eiseres.
- 4.11 Het tweede deel van de vordering strekt ertoe dat het Scheidsgerecht bepaalt dat verweerster gehouden is de schade van eiseres te vergoeden en, in het verlengde daarvan, een bedrag van € 20.000,- dient te betalen als voorschot op de schadevergoeding terzake. Eiseres heeft desgevraagd verklaard dat het eerste gedeelte van deze vordering strekt tot de verklaring voor recht dat verweerster op dit punt schadeplichtig is, met verwijzing van deze kwestie naar een schadestaatprocedure. Verweerster heeft te kennen gegeven dat zij dit gedeelte van de vordering ook in deze zin heeft opgevat. Nu verweerster aan eiseres de schade dient te vergoeden die zij door het onrechtmatig geoordeelde handelen van verweerster heeft geleden en mogelijk nog lijdt, is de gevraagde verklaring

voor recht, met de daarop gebaseerde verwijzing naar de schadestaatprocedure, eveneens toewijsbaar.

- 4.12 In dit stadium bestaat nog weinig zekerheid over de omvang van de schade. Onduidelijk is in het bijzonder gebleven of – en zo ja, in hoeverre – eiseres materiële schade heeft geleden door de aanwijzing. Het debat daarover is summier geweest, vooral ook ten aanzien van aspecten die de verhouding tot de andere leden van de maatschap betreffen en ten aanzien van haar arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het is zeer aannemelijk dat eiseres immateriële schade heeft geleden door de getroffen maatregel. Mogelijk gaat het daarbij om schade van betekenis. Ook op dit punt is de toelichting op dergelijke schade echter heel beperkt gebleven. Een en ander brengt het Scheidsgerecht ertoe, in dit opzicht wel een voorschot toe te kennen, maar dit te beperken tot een bedrag van € 5.000,-. Het meerdere wordt afgewezen.
- 4.13 Het derde deel van de vordering strekt tot een bevel aan verweerster tot het zenden van een "rehabilitatiebrief" aan eiseres. Dit deel zal worden afgewezen. Voor zover eiseres van verweerster verlangt dat deze een bepaald standpunt inneemt of haar "excuses" aanbiedt, stuit de eis hierop af dat niemand kan worden gedwongen tot het uiten van een mening die de zijne niet is. Voor het overige is een brief als deze overbodig naast het in dit vonnis uitgesproken oordeel dat de aanwijzing onrechtmatig was. Het Scheidsgerecht voegt hieraan, ten overvloede, nog twee overwegingen aan toe. In de eerste plaats heeft verweerster wel degelijk te kennen gegeven dat, *met de wetenschap van nu*, het verbod om klinische en poliklinische werkzaamheden te verrichten, niet nodig was geweest. In de tweede plaats komt dit, nu geuite, standpunt van verweerster eiseres méér tegemoet dan de zuinige mededeling van 17 en 18 juni 2014 dat uit ingesteld onderzoek "*niet [is] gebleken van enige noodzaak*" om de huidige situatie "*te handhaven*".
- 4.14 Het vierde onderdeel van de vordering strekt tot een bevel aan verweerster om (aan eiseres) schriftelijk opgave te doen van "*alle gegevens die [zij, verweerster] heeft verzameld over eiseres*". Verweerster heeft in haar memorie van antwoord hierop gereageerd met de mededeling dat de raad van bestuur aan eiseres een opgave "*zal [...] sturen*" van "*de inhoud van haar dossier*". Uit het verdere debat van partijen is gebleken dat verweerster aan deze toezegging geen gevolg heeft gegeven. Tijdens de mondelinge behandeling heeft zij, ter verklaring hiervan, meegedeeld dat zij in het geheel geen gegevens heeft die eiseres niet al kent. Daarmee geconfronteerd heeft eiseres dit tegengesproken.
- 4.15 In deze situatie overweegt het Scheidsgerecht dat er voldoende reden is voor het treffen van de hier besproken voorziening. Uitgangspunt daarbij is dat verweerster blijkens de zojuist aangehaalde passage in haar memorie van antwoord op zichzelf kennelijk geen bezwaar heeft tegen het doen van de gevraagde opgave, die ertoe strekt dat eiseres kennisneemt van de gegevens die verweerster met betrekking

tot haar functioneren heeft bewaard. De algemene mededeling van verweerster in de memorie van antwoord lijkt te impliceren dat verweerster een dossier met betrekking tot eiseres heeft. Zij is dan ook in staat om de inhoud daarvan aan eiseres bekend te maken. Als zij dat doet, kan eiseres vaststellen of het louter om aan haar bekende gegevens gaat. Het Scheidsgerecht acht het dienstig om aan het te geven bevel een termijn te verbinden. Verweerster dient de bedoelde opgave te doen binnen vier weken na de dagtekening van dit vonnis.

- 4.16 Het vijfde onderdeel van de vordering betreft de buitengerechtelijke incassokosten aan de zijde van eiseres. Niet in geschil is dat zij dergelijke kosten heeft doen maken. Gegeven de onrechtmatigheid van het handelen van verweerster dat de reden heeft gegeven tot de inschakeling van een raadsman ook in de buitengerechtelijke fase, is er grond voor een veroordeling zoals gevraagd. Het (ter zitting gebleken) gegeven dat eiseres een verzekering tegen de kosten van rechtsbijstand heeft, vormt geen reden voor een andere beslissing op dit punt. Aan de zijde van eiseres zijn nu eenmaal kosten gemaakt en het is – ook afgezien van elementen als een eigen risico of een limiet aan het verzekerde bedrag – niet aan verweerster om te treden in de verhouding tussen eiseres en haar verzekeraar. Dit onderdeel wordt daarom toegewezen, waarbij het Scheidsgerecht het bedrag dat verweerster dient te betalen zal beperken tot € 5.000,-. Hierbij verdient opmerking dat eiseres geen specificatie van deze kosten heeft gegeven.
- 4.17 Het zesde onderdeel betreft de kosten van rechtsbijstand voor het ingetrokken kort geding. Ook voor deze vordering bestaat in beginsel voldoende grond. Eiseres heeft het kort geding ingetrokken nadat verweerster – vrij kort vóór de geplande zitting – de aanwijzing had ingetrokken. Het ligt voor de hand om aan te nemen dat verweerster dat niet (op dat moment) zou hebben gedaan als zij niet in dit kort geding betrokken was geraakt. Overigens huldigde zij kennelijk ook toen al de gedachte dat de aanwijzing niet onrechtmatig was. Verder geldt ook hiervoor dat het gegeven dat eiseres de aan haar zijde gemaakte kosten mogelijk kan afwentelen op haar rechtsbijstandsverzekeraar, niet tot een andere beslissing leidt. Het Scheidsgerecht zal op dit punt de som van € 4.917,50 toewijzen. Een gedeelte groot € 2.417,50 betreft de kosten die het Scheidsgerecht aan eiseres in rekening heeft gebracht en die, als het kort geding doorgang zou hebben gevonden, hoogst waarschijnlijk ten laste van verweerster zouden zijn gebracht. Voor het overige bepaalt het Scheidsgerecht de tegemoetkoming waarop eiseres aanspraak maakt, naar redelijkheid op € 2.500,-. Dit bedrag is lager dan het gevorderde, doordat ook hier geldt dat eiseres geen inzicht heeft gegeven in de werkelijke kosten die haar – al dan niet ten laste van haar verzekeraar – in rekening zijn gebracht.
- 4.18 Het zevende en laatste onderdeel van de vordering van eiseres betreft de proceskosten van deze (bodem)procedure. Het Scheidsgerecht brengt deze kosten ten laste van verweerster, nu zij voor het grootste deel als de in het ongelijk gestelde partij is te beschouwen. Het in 5.7 te vermelden bedrag zal worden

verrekend met het door eiseres overgemaakte voorschot, met terugbetaling van het restant aan haar. Daarnaast is er reden voor een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van eiseres ten bedrage van € 5.000,-.

- 4.19 Verweerster heeft, bij wijze van reconventionele vordering, ook van haar zijde de veroordeling van de wederpartij in de kosten van rechtsbijstand wegens het kort geding gevorderd. Uit het voorgaande blijkt dat daarvoor geen grondslag bestaat. Deze vordering wordt dus afgewezen. Voor een afzonderlijke kostenveroordeling in het geding in reconventie bestaat onvoldoende grond.

5. De beslissing bij wege van arbitraal vonnis

Het Scheidsgerecht:

in conventie

- 5.1 verklaart voor recht dat het besluit van 17/18 februari 2014 van de raad van bestuur van verweerster onrechtmatig was ten opzichte van eiseres;
- 5.2 veroordeelt verweerster om de schade die eiseres door dat besluit heeft geleden of nog lijdt, aan eiseres te vergoeden en bepaalt dat deze schade dient te worden opgemaakt bij staat en te worden vereffend volgens de wet;
- 5.3 veroordeelt verweerster om, als voorschot op de vergoeding van deze schade, aan eiseres de som van € 5.000,- te betalen;
- 5.4 beveelt verweerster om binnen vier weken na heden aan eiseres schriftelijk opgave te doen van alle gegevens, zoals bedoeld in onderdeel 4.15 van dit vonnis, die zij heeft verzameld en bewaard over eiseres;
- 5.5 veroordeelt verweerster om aan eiseres de som van € 5.000,- te betalen als vergoeding voor buitengerechtelijke kosten;
- 5.6 veroordeelt verweerster om aan eiseres de som van € 4.917,50 te betalen als vergoeding van kosten van rechtsbijstand wegens het kort geding met nummer 14/18KG;
- 5.7 begroot de kosten van het Scheidsgerecht op € 7.517,44 en bepaalt dat deze worden verhaald op het door eiseres gestorte voorschot, met terugbetaling van het restant aan eiseres;
- 5.8 veroordeelt verweerster om het in 5.7 genoemde bedrag te betalen aan eiseres;

5.9 veroordeelt verweerster om aan eiseres de som van € 5.000,- te betalen als tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand voor het voeren van deze procedure;

5.10 wijst het meer of anders gevorderde af;

in reconventie

5.11 wijst de vordering af.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht en op 17 september 2014 aan de partijen verzonden.